

КНЕЖЕВА ВЕЧЕРА

Анђела Папић Фа12

Тамара Микичић Фа12

Александра Јовановић Фа12

КНЕЖЕВА ВЕЧЕРА

Кнежева вечера је песма која припада циклусу песама о Косовском боју. То је трећи део различитих косовских песама у којем се пева о кнежевој здравици Милошу Обилић, о сумњи на издају, о Милошевом саветовању и о претињи Вуку Бранковић. Овај део о Косовском боју је најзначајнији и најпоузданији, а јавља се крајем 15. века.

МОТИВИ

- Мотив витештва: устаљен мотив косовских песама и незаобилазан у оним песмама у којима се појављују личности Милоша Обилића.
- Мотив жртвовања: је приказан тако што је Милош сумњао да су ове клевете потекле од Вука Бранковића и знао је да своју част може одбранити само јуначком борбом у Боју на Косову, да би доказао своју исправност и оданост.
- Мотив издаје: приказан је тако што кнез Лазар наздравља Милошу Обилићу и својим речима исказује сумњу у Милошеву вредност. Кнежеве речи су благе и уместо казне он Милошу нуди награду за дотадашњу вредност.

СКУП КНЕЗА ЛАЗАРА СА СРПСКИМ ВЕЛИКАШИМА И ВИТЕЗОВИМА

- Одиграло се на тајном месту у Крушевцу, ноћ уочи битке на Косовском пољу.
- Сви су за столом имали своје место и били су распоређени по важности.

- На челу стола седео је Лазар, с његове десне стране седео је Југ Богдан и девет Југовића, а са леве стране Вук Бранковић и остала господа. На дну стола, наспрам кнеза Лазара седео је његов највећи и најбољи витез, Милош Обилић.

РАЗГОВОР ИЗМЕЂУ ЛАЗАРА И МИЛОША ОБИЛИЋА

Кнез Лазар се Милошу обраћа благим тоном. Кнез кроз здравицу оптужује Милоша. У том благом тону истакнута је сва туга што ће издају починити најбољи српски јунак и човек у коју је кнез највише веровао. "Вино попиј а на част ти пехар". Испада као да кнез сажаљева Милоша. Милош не да на себе и хоће да докаже да није тако (ту видимо већ и жељу за доказивањем своје оданости).

Милош Обилић

Кнез Лазар

ВУК БРАНКОВИЋ

Вук Бранковић (Косово и Метохија, око 1345 — Косово, 6. новембар 1397) је био српски великаш који је, поред кнеза Лазара (1371—1389), био је најзначајнија политичка фигура Србије последње две деценије 14. века.

Вук Бранковић је у косовској легенди описан као негативан јунак и издајник.

Вук је из жестоког окршаја извукао живу главу и већ на овој чињеници могла је да се гради легенда о издаји. Прошло је више од два века док се предање није усталило на Вуку. Предање о издаји дуго се развијало. Пре него што је историографија доказала неоснованост невере, мотив издаје ушао је неизмењен у књижевности

Вуков отпор према Турцима после боја на Косову није био у складу са легендом о издаји. Није признавао султанову врховну власт. После битке стекао је углед прве личности у српским земљама. Тражење кривца за издају било је народно објашњење пораза.

